

ע"פ 2231/18 - פראס בדוואן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט
ע"פ 2231/18

לפני:
כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פראס בדוואן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
בתיק פ 057618-05-17 שניתן ביום 01.02.2018 על
ידי כבוד השופטת ר' פרידמן-פלדמן

תאריך הישיבה: ו' בחשון התשע"ט (15.10.2018)

בשם המערער: עו"ד אוסמה חלבי
בשם המשיבה: עו"ד יאיר זילברברג
בשם שירות המבחן: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט י' עמית:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ר' פרידמן-פלדמן) בת"פ 57618-05-17 מיום 1.2.2018.

1. על פי כתב האישום המתוקן, המערער נעתר לפנייה מצד אדם אחד עבדאללה (להלן: עבדאללה), אשר עמד בסכסוך עם אחרים וביקש לפגוע בהם באמצעות המערער. במקרה אחד, עבדאללה הורה למערער להצית רכב חונה, והמערער אכן שפך בנזין על חלקו הקדמי של הרכב והצית אותו. בתמורה לכך, קיבלו המערער ואחיו מעבדאללה סכום של 200 ₪ (אחיו של המערער הצטרף אליו בדרכו לביצוע ההצתה, אך נפרד ממנו דקות מספר לפני כן). באירוע נוסף,

המערער קיבל מעבדאללה מטען חבלה ("מטען צינור"), שאותו היה אמור להניח בפתחו של בית עסק. המערער החזיק במטען החבלה ימים ספורים, ואז החזיר אותו לעבדאללה בטענה שהמטען אינו תקין. לאחר מכן עבדאללה עדכן את המערער כי המטען מוכן להפעלה, אך המערער לא הגיע לקחתו.

המערער הודה בכתב האישום המתוקן והורשע ביום 14.9.2017 בעבירה של הצתה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ובעבירה של נשיאת והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו, ושמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירת הצתה או עבירת נשק מסוג פשע.

על חומרת העונש נסב הערעור שלפנינו.

2. בא-כוח המערער הדגיש בפנינו את החרטה שהביע המערער במילים ובמעשים, כמו גם את נסיבותיו האישיות והרקע המשפחתי המורכב.

3. לאחר ששמענו את טענות הצדדים מצאנו להקל עם המערער במידת מה, ולהעמיד את תקופת המאסר על 26 חודשים לריצוי בפועל.

מעשיו של המערער חמורים ומבטאים סכנה ממשית לשלום הציבור. יחד עם זאת, במקרה הנוכחי מצטברות נסיבות לקולה אשר מצדיקות, לטעמנו, הקלה מסוימת בעונש. ראשית, כפי שכבר צויין בגזר הדין, עבדאללה היה הרוח החיה מאחורי העבירות, והמערער פעל בשליחותו. ברקע ניכרת מצוקה כלכלית של משפחת המערער, שהתגוררה בשכירות בדירה ששייכת למשפחתו של עבדאללה. המערער נגרר אפוא לסכסוך אלים עקב מצוקה; אך בהמשך התחרט, הפסיק לשתף פעולה עם עבדאללה, הודה בחשדות בעניין מטען החבלה, והוסיף והתוודה מיוזמתו על מעורבותו באירוע ההצתה. גם אם לא נקבל את טענתו של המערער כי הוא עצמו פגם במטען החבלה לפני שהחזירו לעבדאללה, הרי שהתנהלותו מעידה על חרטה שאינה מן השפה ולחוץ. המערער אינו זכאי לפטור עקב חרטה משום שהעבירות בהן הורשע כבר הושלמו (סעיף 28 לחוק העונשין), אך יש לזקוף זאת לזכותו במסגרת שיקולי הענישה (השוו: ע"פ 485/91 חסיד נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (1991)). המערער שיתף פעולה עם רשויות החוק גם בכך שחשף את שמו של עבדאללה. גיליון ההרשעות של המערער אמנם אינו נקי, אך אינו מכביד במיוחד ואין הרשעות קודמות בעבירות אלימות (למעט עבירת איומים שנעברה בשנת 2013). בנוסף, נתנו דעתנו לנסיבות האישיות והמשפחתיות המיוחדות של המערער, שהיה בן 23 בעת ביצוע העבירות, כמפורט בתסקיר שהונח בפנינו. התסקיר העדכני שהונח בפנינו מראה התנהלות תקינה של המערער בין כתלי בית הסוהר. התמונה הכוללת שהצטיירה לעינינו היא כי המערער נקלע שלא בטובתו למסכת עבריינית ונחלץ ממנה בכוחות עצמו, ובנסיבות אלה סברנו כי ניתן להסתפק בענישה מתונה יותר.

4. לפיכך, כאמור, ראינו לקבל את הערעור במובן זה שתקופת המאסר בפועל תעמוד על 26 חודשים, ללא שינוי ברכיב המאסר המותנה.

ניתן היום, ט"ז בחשון התשע"ט (25.10.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ה נ ש י א ה
